

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2004. május 25.*

A T-154/01. sz. ügyben,

a **Distilleria F. Palma SpA** (felszámolás alatt, Nápoly [Olaszország], képviseli: F. Caruso, ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselek: L. Visaggio és C. Cattabriga, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: A. Dal Ferro ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen

* Az eljárás nyelve: olasz

a Bizottságnak az olasz hatóságok részére 1996. november 11-én küldött leveléből következő, ezen intézmény magatartásának feltételezett jogellenessége nyomán állítólagosan elszenvedett kár megtérítése iránt az EK 235. cikk és az EK 288. cikk (2) bekezdése alapján benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (második tanács),

tagjai: J. Pirrung elnök, A. W. H. Meij és N. J. Forwood bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2003. december 17-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi és ténybeli háttér

- 1 A Bizottság az intervenció hivataloknál tárolt borszármazék-alkoholnak a Közösségen belül motorüzemanyagként való felhasználás céljából versenytárgyalás

útján történő különleges értékesítés megnyitásáról szóló, 1990. november 26-i 3390/90/EGK rendelettel (HL L 327., 21. o.) megnyitotta a 8/90/EK versenytárgyalást 1,6 millió hektoliter alkohol eladására, amely öt, egyenként 320 000 hektoliteres tételből áll, és amely a borpiac közös szervezéséről szóló, 1987. március 16-i 822/87/EGK tanácsi rendelet 35., 36., és 39. cikkében meghatározott lejárési eljárásokból származik (HL L 84., 1. o., a továbbiakban: versenytárgyalás).

- 2 A 3390/90 rendelet első cikke kimondja, többek között, hogy a versenytárgyalás során értékesítésre kerülő alkoholt a Közösségen belül motorüzemanyagként kell felhasználni.

- 3 A 3390/90 rendelet 3. cikke úgy rendelkezik, hogy az értékesítésre az intervenció hivataloknál tárolt és a 822/87/EGK rendelet 35., 36., és 39. cikkében említett lejárési eljárásokból származó alkohol elhelyezésére vonatkozó szabályokról szóló, 1989. június 21-i 1780/89 bizottsági rendelet rendelkezéseinek megfelelően került sor (HL L 178., 1. o.).

- 4 A 3390/90 rendelet 4. cikke előírja, hogy a versenytárgyalás különleges feltételeit a versenytárgyalásra való pályázati felhívás tartalmazza (HL C 296., 14. o., a továbbiakban: versenytárgyalási felhívás).

- 5 A többször és különösen az 1990. november 26-i 3391/90/EGK bizottsági rendelettel (HL L 327., 23. o.) módosított 1780/89 rendelet 24. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a versenytárgyalás nyertesének bizonyítania kell, hogy annál a tagállami

intervenciós hivatalnál, ahol a versenytárgyalás nyertesének székhelye található, a biztosítékot letétbe helyezte avégett, hogy az odaítélt alkohol versenykiírás szerinti felhasználását biztosítsa.

- 6 A versenytárgyalás megnyitásakor hatályos szövegű 1780/89 rendelet 28. cikke (4) bekezdésének és a versenytárgyalási felhívás X. pontjának megfelelően az odaítélt alkoholt minden tétel utolsó kivétjétől számított egy éven belül fel kell használni.

- 7 Az 1780/89 rendelet 30. cikke (1) bekezdésének e) pontja, amelyre a versenytárgyalási felhívás c) pontjának I 5. alpontja visszautal, előírja, hogy annak érdekében, hogy az ajánlat elfogadható legyen, az ajánlatot írásban kell megtenni, és annak tartalmaznia kell az ajánlattevő kötelezettségvállalását az érintett versenytárgyalásra vonatkozó valamennyi rendelkezés tiszteletben tartására vonatkozóan.

- 8 A Distilleria F. Palma SpA-nak (a továbbiakban: Palma, jelenleg Fallimento Distilleria F. Palma SpA [Distilleria F. Palma SpA, felszámolás alatt], a továbbiakban: a felperes) a 3 ecu per 100 térfogat-százalékos alkohol hektoliterre vonatkozó ajánlata nyomán a 8/90/EK különleges versenytárgyalás keretében kiírt alkohol forgalomba hozatalát 1991 januárjában neki ítélték meg.

- 9 E versenytárgyalás keretében a Palma bankgaranciát helyezett el a Sao Paolo di Torino banknál a hatáskörrel rendelkező intervenciós hivatal, azaz az Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (agrárpiaci intervenciók állami ügynöksége, a továbbiakban: AIAÜ) javára.

- 10 A Palmának nehézségei voltak az odaítélt alkohol kivételével és eladásával, és erről értesítette a Bizottságot. Különösen e nehézségek figyelembevételével a Bizottság elfogadta az intervenció hivataloknál tárolt borszármaszék-alkoholnak a Közösségen belül motorüzemanyagként való felhasználás céljából versenytárgyalás útján történő különleges értékesítéséről szóló, 1993. szeptember 30-i 2710/93/EGK rendeletet (HL L 245., 131. o.).
- 11 A 2710/93 rendelet 6. cikkével a Bizottság az intervenció raktárából a Palma által ki nem vett — ti. a megítélt ötből három tétel — alkoholtételeire vonatkozóan részlegesen megsemmisítette a 8/90/EK versenytárgyalás útján történő különleges értékesítést. Az e három tételre vonatkozó teljesítési biztosítékot feloldották.
- 12 A 2710/93 rendelet 2. cikkének megfelelően a 8/90/EK versenytárgyalás szerinti első két tétel, azaz 640 000 hektoliter alkohol felhasználását -- a *vis maior* esetét kivéve -- 1995. október 1-jéig teljesíteni kell.
- 13 A 2710/93 rendelet 3. cikke úgy rendelkezik, hogy az érintett intervenció hivatalnak fel kell oldania a két első tételre vonatkozó teljesítési biztosítékot, amikor ezen első két tétel alkohol egészét a Közösségen belül motorüzemanyagként felhasználták.
- 14 A 2710/93 rendelet elfogadása ellenére a Palma szerint újból olyan események történtek, amelyek a felperes szerint kötelezettségvállalásai teljesítésében jelentős akadályt jelentettek.

- 15 A Palma 1995. szeptember 18-i levelével kérte a Bizottságot, hogy az alkohol felhasználására számára a 2710/93 rendelet 2. cikkében rögzített határidőt újból hosszabbítsa meg. A Palma ebben a levelében a *vis maior* esetét állítólagosan megalapozó körülményekre hivatkozott, amelyek őt kötelezettségeinek határidőn belüli, megfelelő teljesítésében megakadályozhatták.

- 16 A Palma 1995. november 27-én kelt levelével az 1995. október 1-jén lejáró határidő meghosszabbítása iránti kérelmét megismételte.

- 17 A Bizottság 1995. december 19-én kelt levelével arról tájékoztatta a Palmát, hogy az alkohol felhasználására rendelkezésre álló határidő esetleges meghosszabbításáról záros határidőn belül dönteni fog.

- 18 A Palma 1995. december 19-én és 1996. január 5-én még két feljegyzést küldött a Bizottságnak, amelyekben kérte a még fel nem használt alkohol megsemmisítésének engedélyezését. E kérelem 34 000 hektoliter alkoholl mennyiségre vonatkozott.

- 19 A 2710/93 rendeletet módosító, 1996. március 7-i 416/96/EK bizottsági rendelet (HL L 59., 5. o.) a már kivett tételek felhasználására irányadó határidőt újból módosította. A 416/96 rendelettel módosított 2710/93 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése előírja:

„A 2220/85/EGK rendelet 23. cikkétől eltérően és a *vis maior* esetét kivéve, amennyiben a 2. cikkben említett határidőt nem tartják be, a hektoliterenkénti 90 ECU teljesítési biztosíték a következőknek megfelelően évül el:

- a) 15% minden esetben
- b) a 15% levonása után fennmaradó összeg 50%-a, amennyiben az abban a cikkben említett felhasználás 1996. június 30. előtt nem történt meg.

Amennyiben az 1996. december 31-i határidőt nem tartják be, a biztosíték teljes összege elévül.”

- ²⁰ Az AIAÜ 1996. április 23-i feljegyzésével felhívta a Palmát, hogy fizessen meg 3 164 220 870 olasz líra (kb. 1 634 183,70 euró) összeget — amely feltételezhetően a teljesítési biztosíték 15%-ának felel meg — azon az alapon, hogy 1995. október 1-jéig a versenytárgyalás szerinti első két tétel alkoholmennyiséget a Közösségen belül motorüzemanyagként nem használták fel. 1996. június 3-án kelt levelével a Palma vitatta az AIAÜ követelésének jogosságát.
- ²¹ A Palma e levélben megismételte a Bizottsághoz címzett, a fel nem használt alkohol megsemmisítésére vonatkozó kérelmét, azzal érvelve, hogy ez lenne a legmegfelelőbb megoldás az alkohol forgalomba hozatalának a piac megzavarása nélküli biztosítására.

- 22 A Bizottság 1996. november 11-én levelet intézett az AIAÜ-höz, amelyben a következőket fejtette ki:

„A Palma lejárólüzemnek annak engedélyezésére vonatkozó kérelme, hogy a 8/90/EK versenytárgyalás keretében számára odaitélt alkohol fennmaradó részét megsemmisíthesse, a kérdéses alkohol minőségével kapcsolatos problémák miatt nem fogadható el.

A [biztosíték megszerzésére vonatkozó] 416/96/EK bizottsági rendelet rendelkezéseit pontosan kell alkalmazni.

[...] A Palmának teljesítési kötelezettsége áll fenn, ami azt jelenti, hogy az alkoholt a versenytárgyalási felhívásban foglalt feltételek szerint motorüzemanyagként kell felhasználni, illetve hogy egy ilyen kötelezettség nem szűnik meg a biztosíték megszerzésével. A nemzeti hatóságok a biztosíték megszerzése után kötelesek e kötelezettséget — adott esetben végrehajtás útján — tiszteletben tartatni. Okvetlenül szükséges elkerülni azt, hogy a megítélt alkoholmennyiséget a 8/90/EK versenytárgyalási felhívásban nem engedélyezett ágazatban, így pl. a szeszesital-ágazatban használják fel.”

- 23 Ezt a levelet az AIAÜ 1997. február 3-án küldte meg a Palma részére.
- 24 1996. november 20-án kelt levelével a Palma újból megismételte kritikai észrevételeit az AIAÜ kérelmével kapcsolatban, és javasolta az alkohol még fel nem használt részének az AIAÜ részére való ingyenes rendelkezésre bocsátását.

- 25 Az AIAÜ fizetési felszólítást küldött a Palmának a biztosíték egészének megfizetése tárgyában. A Palma a nemzeti bíróságok előtt vitatta e fizetési felszólítás létjogosultságát.
- 26 A Palma 1999. július 9-én csődöt jelentett be.

Eljárás

- 27 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2001. július 9-én benyújtott keresetlevelével a felperes a jelen keresetet indította.
- 28 Az előadó bíró jelentése alapján az Elsőfokú Bíróság (második tanács) megnyitotta az eljárás szóbeli szakaszát, és az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 64. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében a felekhez írásban kérdéseket tett fel, illetve felhívta őket, hogy a tárgyaláson azokról nyilatkozzanak.
- 29 A 2003. december 17-i tárgyaláson a felek ismertették szóbeli előterjesztéseiket és az Elsőfokú Bíróság által feltett írásbeli és szóbeli kérdésekre vonatkozó válaszaikat.

A felek kérelmei

- 30 A felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

— kötelezze a Bizottságot a károk megtérítésére;

— kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

31 A Bizottság a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

— a keresetet mint elfogadhatatlant és megalapozatlant utasítsa el;

— kötelezze a felperest a költségek viselésére.

Jogi alapok

32 Anélkül, hogy külön iratban elfogadhatatlansági kifogást terjesztett volna elő, a Bizottság vitatja a kereset elfogadhatóságát. E tekintetben három elfogadhatatlansági okra hivatkozik. Az első mint fő érv az Elsőfokú Bíróság hatáskörének hiánya. A második érv a kereset elkésettsége, a harmadik pedig az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-a c) pontjának téves megítélése. E két utóbbi elfogadhatatlansági okra a Bizottság csak másodlagosan hivatkozik.

33 A felperes keresetének elfogadhatóságát fenntartja.

Az Elsőfokú Bíróság hatáskörének hiánya mint elfogadhatatlansági ok

A felek érvelése

- 34 A Bizottság érvelése szerint a jogvita teljes egészében egyrészt a 8/90/EK különleges versenytárgyalás keretében megszerzett alkohol felhasználására vonatkozó, pontosan meghatározott kötelezettségnek a Palma általi be nem tartásából mint objektív körülményből, másrészt pedig e nem teljesítés következményeiből adódik. Vagyis szerinte a szóban forgó jogviszony a jelen ügyben szerződéses jellegű. Egyedül e szerződéses kapcsolatban merülhetne fel a Bizottság esetleges felelőssége. Következésképpen egyrészt a keresetet tévesen alapoznák az EK 288. cikk második bekezdésére, másrészt az EK 240. cikke alapján a kereset nem tartozik a közösségi bírónak adott korlátozott hatáskör alá (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-44/96. sz., *Oleifici italiani kontra Bizottság* ügyben, 1997. július 18-án hozott végzésének [EBHT 1997., II-1331. o.] 38. pontját).
- 35 A felperes fenntartja, hogy az Elsőfokú Bíróság hatáskörrel bír keresete elbírálására, azzal az indokkal, hogy a kereset a Bizottság szerződésen kívüli felelősségére irányul. E tekintetben — a Bizottság álláspontjával ellentétben — úgy érvel, hogy a jogvita semmiképpen sem illeszkedik a Palma és ezen intézmény között fennálló szerződéses kapcsolatba. Jelen esetben az elszenvedett kár oka az 1996. november 11-i levélben található, amely — mint a Bizottság egyoldalú aktusa — nem tartozik a szerződéses kapcsolat keretébe.
- 36 Egyébként, ami egyrészt a Palma által az alkohol fennmaradó részének megsemmisítésére benyújtott kérelem elutasítását, másrészt a 8/90/EK versenytárgyalás keretében letett biztosíték behajtásáról történő döntést illeti, az 1996. november 11-i levél olyan, a Palma érdekeit érintő, kötelező joghatásokat kiváltó intézkedést tartalmaz, amely a Palma jogi helyzetét jelentősen megváltoztatja (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-64/89. sz., *Automec kontra Bizottság* ügyben 1990. július 10-én hozott ítéletének [EBHT 1990., II-367. o.] 42. pontját).

A Bíróság álláspontja

- 37 Meg kell jegyezni, hogy az Elsőfokú Bíróság jelen jogvitára vonatkozó hatáskörének megállapítása attól az előzetes kérdésre adott választól függ, miszerint jelen ügyben a Közösséggel szemben — a Bizottságnak felróható magatartás miatt — felmerülő felelősség szerződéses vagy szerződésen kívüli jogviszonyon alapul (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-180/95. sz., Nutria kontra Bizottság ügyben 1997. július 18-án hozott végzésének [EBHT 1997., II-1317. o.] 28. pontját).
- 38 E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy a felperes és a Bizottság szerződéses jogviszonyban áll. Valójában az 1780/89 rendelet 30. cikke (1) bekezdésének e) pontjából következik, hogy a 3390/90 rendelettel megnyitott versenytárgyalás ajánlattevőjeként a Palma kifejezetten kötelezettséget vállalt e versenytárgyalásra vonatkozó valamennyi rendelkezés tiszteletben tartására. E feltételek tudatában a Palma versenytárgyalás útján ajánlatot tett 1,6 millió hektoliter 100 térfogat-százalékos alkoholra 3 ecu hektoliterenkénti árral. Amikor a Bizottság odaítélte az értékesítendő alkoholt, elfogadta a Palma által javasolt árat, illetve annak egyéb kötelezettségvállalásait. Így a Palma ajánlatának és annak Bizottság általi elfogadásának következtében az 1780/89 és a 3390/90 rendeletek vonatkozó rendelkezései, a versenytárgyalási felhívás, valamint a Palma által ajánlott ár a felek közötti szerződés rendelkezéseit képezik (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-186/96. sz., Mutual Aid Administration Services kontra Bizottság ügyben, 1997. október 3-án hozott végzésének [EBHT 1997., II-1633. o.] 39. pontját és a T-134/01. sz., Hans Fuchs kontra Bizottság ügyben, 2002. október 9-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-3909. o.] 53. pontját).
- 39 Meg kell jegyezni, hogy megkötését követően a szerződést újból módosították. A Bizottság ugyanis a Palma kérelmére elfogadta a 2710/93 és a 416/96 rendeletet, amelyek részlegesen semmissé nyilvánítják a versenytárgyalást, és módosítják a ténylegesen eladott alkohol felhasználását, valamint az alkoholra vonatkozó teljesítési biztosíték feloldásának feltételeit. Ezen módosítások a szerződés szerves részét képezik.

- 10 Ezt követően meg kell vizsgálni, hogy a Bizottságnak a jelen kártérítési kereset alapját képező feltételezett mulasztásai vonatkoznak-e annak e szerződés alapján fennálló kötelezettségeire (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Mutual Aid Administration Services kontra Bizottság ügyben hozott végzés 40. pontját).
- 11 A felperes három állítólagos kötelezettségzegésre hivatkozik. Elsőként a Bizottság nem vette figyelembe a *vis maior* fennállását, ami felmentené a Palmát azon kötelezettsége alól, hogy a számára ténylegesen odaítélt alkoholt bizonyos határidőn belül felhasználja. Ebből következőn a Bizottság nem ismerte fel a *vis maior* esetén fennálló kimentési lehetőséget. Másodsorban a Bizottság újfent elutasította a ténylegesen eladott alkohol felhasználására vonatkozó feltételek újbóli módosítását, ami pedig az arányosság elvének megsértését jelenti. Harmadsorban a Bizottság nem indokolta elutasítását, ami az EK 253. cikk alapján az őt terhelő indokolási kötelezettség megsértését jelenti.
- 12 Először is ami a *vis maior* fennállásának figyelembevételére vonatkozóan a Bizottság kötelezettségét illeti, meg kell jegyezni, hogy ez a kötelezettség őt a szerződés alapján terheli. Lényegében a kötelezettség a 2710/93 rendelet 2. cikkében, valamint a 416/96 rendelet által módosított ugyanezen rendelet 3. cikkében előírt szerződési rendelkezésekből következik. Következésképpen a *vis maior* figyelembevételére vonatkozó kötelezettség állítólagos megsértése a szerződés körébe tartozik, és nem veti fel — adott esetben — a Közösség szerződéses felelősségét.
- 13 Másodszor ami a Bizottság részéről a ténylegesen eladott alkohol felhasználásának feltételeire vonatkozó módosítás elfogadását illeti, azzal az indokkal, hogy e módosításokat az arányosság elve megköveteli, meg kell jegyezni, hogy ezen kötelezettség — még ha feltételezzük is fennállását — a Bizottságot csak a szerződés alapján kötelezi.

- 44 Természetesen az EK 5. cikk harmadik bekezdése, amely az arányosság elvét fekteti le, a Közösség minden fellépési formájára vonatkozik, legyen az szerződéses vagy szerződésen kívüli.
- 45 Mindazonáltal a *pacta sunt servanda* elv alapján, amely minden jogrend alapvető elve (a Bíróság C-162/96. sz. Racke-ügyben 1998. június 16-án hozott végzésének [EHBT 1998., I-3655. o.] 49. pontja), a Palma és a Bizottság között kötött szerződés — főszabály szerint — sérthetetlen. A Bizottság arra vonatkozó esetleges kötelezettsége, hogy a Palma által javasolt szerződésmódosításokat elfogadja, magából a szerződésből vagy a szerződéses kapcsolatokat irányító alapelvekből — amelyek között ott van az arányosság elve is — következhet. A szerződésmódosítás említett kötelezettségének feltételezett megszegése, adott esetben, csak a Közösség szerződéses felelősségét vonhatja maga után.
- 46 Ami végül a felperes által hivatkozott indokolási kötelezettség megsértését illeti, elégséges megjegyezni, hogy e kötelezettség a Bizottságot az EK 253. cikk alapján terheli. Mindazonáltal e cikk ennek az intézménynek csak az egyoldalú aktusaira vonatkozik. Az tehát nem köti a Bizottságot azon szerződés alapján, amit a Palmával kötött meg. Következésképpen ez a kötelezettség, adott esetben, csak a Közösség szerződésen kívüli felelősségét vonhatja maga után.
- 47 Az előzőekből — az indokolási kötelezettség feltételezett megsértésén kívül — az következik, hogy a felperes kártérítési keresetének alátámasztására a szerződéses

jellegű kötelezettségek Bizottság általi megszegésére hivatkozik, illetve arra, hogy a benyújtott kereset következképpen szerződéses alapon nyugszik (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Nutria kontra Bizottság ügyben hozott végzés 36. pontját).

- 48 Az EK 225. cikk és az EK 238. cikk együttes rendelkezései alapján az Elsőfokú Bíróság csak választottbíróági kikötés alapján rendelkezik hatáskörrel első fokon bármely természetes vagy jogi személy által előterjesztett szerződéssel kapcsolatos jogvitákban, amely kikötés jelen esetben hiányzik.
- 49 Jelen jogvitában nem lehet elfogadni, hogy az Elsőfokú Bíróságnak a felperes által történő megkeresése a felek közös akarátának tekinthető — azért hogy a szerződési jog területén hatáskört biztosítsanak a közösségi bírónak —, mivel a Bizottság vitatja az Elsőfokú Bíróság hatáskörét.
- 50 Az EK 238. cikk szerinti választottbíróági kikötés hiányában az Elsőfokú Bíróság — amikor, mint a jelen esetben, az EK 235. cikk alapján benyújtott kártérítési keresettel fordulnak hozzá — nem határozhat az adott keresetről, amennyiben a kereset valójában a szerződésből eredő kártérítésre irányul. Máskülönben az Elsőfokú Bíróság kiterjesztené igazságszolgáltatási hatáskörét az EK 240. cikk által számára korlátozottan fenntartottakon kívüli jogvitákra, mivel ez a rendelkezés — éppen ellenkezőleg — a tagállami bíróságokra ruházza az általános jogi hatáskört az olyan jogvitákban, amelyben a Közösség az egyik fél (lásd ebben az értelemben, a Bíróság 133/85–136/85. sz., Rau és társai ügyben 1987. május 21-én hozott ítéletének [EBHT 1987., 2289. o.] 10. pontját és a fent hivatkozott Mutual Aid Administration Services kontra Bizottság ügyben hozott végzés 47. pontját).
- 51 Az előzőekből következik, hogy az Elsőfokú Bíróság hatáskörének hiányából következő elfogadhatatlansági jogalapot el kell ismerni, amennyiben a kereset

egyrésről a *vis maior* fennállása figyelembevételének kötelezettsége, másrésről az arányosság elvén alapuló, a Palma által javasolt szerződésmódosítások elfogadásának állítólagos kötelezettsége megsértésén alapul.

- 52 Tekintettel arra, hogy az elsődlegesen hivatkozott elfogadhatatlansági ok nem indokolhatja a kereset teljes egészében való elutasítását, meg kell vizsgálni az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-a c) pontja rendelkezéseinek téves megítélését mint elfogadhatatlansági okot abban a vonatkozásban, amelyben a felperes az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozik.

Az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-a c) pontja rendelkezéseinek téves megítélése mint elfogadhatatlansági ok

A felek érvei

- 53 A Bizottság fenntartja, hogy a kereset elfogadhatatlan, mivel — ellentétben az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-a c) pontjának követelményeivel — az állítólagosan felmerült kár meglétére és összegére vonatkozóan semmilyen pontos és konkrét

utalással sem szolgál. Ebben az összefüggésben a Bizottság nem képes azonosítani a sérelmet, amely alapján a felperes kártérítést igényel.

- 54 A Bizottság érvelése szerint a kár meghatározásának feltételeit illetően hiányzik az összefüggés a kereset és a felperes válasza között. Ugyanis a keresetben a szállítás és a raktározás költségei, amelyek megtérítését a felperes követeli, az 1996. november 11-i levél előtt merültek fel, amely levelet azonban a felperes a felmerült kár okának minősít. Ezzel ellentétesen a felperes válaszában az 1996. november 11-i levél alapján a Palmánál állítólag felmerült szállítási és a raktározási költségekre utal.
- 55 A felperes fenntartja, hogy keresete megfelel az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-a c) pontja követelményeinek. E tekintetben érvelése szerint kellően megjelölte, melyek voltak az elszenvedett károk, és a kereset megemlíti a sérelem különböző szempontjait, valamint azon alapvető feltételeket, amelyek alapján e sérelem mértékét meg lehet állapítani. A joggyakorlatnak megfelelően ezek az elemek elegendők az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-a c) pontja követelményeinek kielégítéséhez (az Elsőfokú Bíróság T-277/97. sz., Ismeri Europa kontra Számvevőszék ügyben 1999. június 15-én hozott ítéletének [EBHT 1999., II-1825. o.] 67. pontja). Végül a felperes érvelése szerint a Bizottság által megfogalmazott kritikák a kereset megalapozottságának értékelésénél merülnek fel, tehát annak keretében kell azokat vizsgálni (az Elsőfokú Bíróság T-554/93. sz., Saint Murray kontra Tanács és Bizottság ügyben 1997. április 16-án hozott ítéletének [EBHT 1997., II-563. o.] 59. pontja, T-38/96. sz., Guérin automobiles kontra Bizottság ügyben 1997. július 10-én hozott ítéletének [EBHT 1997., II-1223. o.] 42. pontja, T-184/95. sz., Dorsch Consult kontra Tanács és Bizottság ügyben 1998. április 28-án hozott ítéletének [EBHT 1998., II-667. o.] 23. pontja).

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 56 A Bíróság alapokmánya 21. cikkének első bekezdése, amely ugyanennek az alapokmánynak az 53. cikke első bekezdésének megfelelően az Elsőfokú Bíróság

előtti eljárásra is alkalmazandó, és az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-ának c) pontja alapján a keresetlevélben meg kell jelölni a jogvita tárgyát és a felhozott jogalapok rövid ismertetését.

- 57 A közrenddel kapcsolatos jogalapot illetően a kérdés az, hogy amennyiben a kereset megfelel ezeknek a követelményeknek, akkor ez az Elsőfokú Bíróság által hivatalból felvethető-e (lásd, különösen, az Elsőfokú Bíróság T-231/99. sz., Joynson kontra Bizottság ügyben 2002. március 21-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-2085. o.] 154. pontját).
- 58 Meg kell jegyezni, hogy az 56. pontban foglalt megjelölésnek kellően világosnak és pontosnak kell lennie, hogy lehetővé tegye az alperes részére védekezésének előkészítését, és hogy az Elsőfokú Bíróság adott esetben további erre vonatkozó információ nélkül határozni tudjon a keresetről. A jogbiztonság és a gondos igazságszolgáltatási igazgatás biztosítása végett a kereset elfogadhatóságához szükséges, hogy az alapvető ténybeli és jogi elemek, amelyeken a kereset alapul, legalább összefoglalva, ugyanakkor koherens és érthető módon magából a keresetlevél szövegéből kitűnjenek (az Elsőfokú Bíróság T-56/92. sz., Koelman kontra Bizottság ügyben 1993. november 29-én hozott végzésének [EBHT 1993, II-1267. o.] 21. pontja és a T-195/95. sz., Guérin automobiles kontra Bizottság ügyben 1997. május 6-án hozott ítéletének [EBHT 1997., II-679. o.] 20. pontja).
- 59 E követelmények kielégítése végett valamely közösségi intézmény által okozott károk megtérítésére irányuló keresetnek tartalmazni kell azokat az elemeket, amelyek a felperes szerinti felróható magatartást azonosíthatóvá teszik, azokat az okokat, amelyek alapján a felperes szerint okozati összefüggés áll fenn e magatartás és az állítólagosan elszenvedett kár között, végül pedig e kár természetét és terjedelmét (az Elsőfokú Bíróság T-387/94. sz., Asia Motor France és társai kontra Bizottság ügyben 1996. szeptember 18-án hozott ítéletének [EBHT 1996., II-961. o.] 107. pontja).

- 60 Jelen esetben az első jogalap vizsgálatából kitűnik, hogy az Elsőfokú Bíróság hatásköre arra korlátozódik, hogy megállapítsa az 1996. november 11-i, a Palma által javasolt szerződésmódosítás Bizottság általi elutasításáról szóló levél indokolásának hiányát. A jelen jogalap vizsgálatánál figyelembe kell venni, hogy a felperes által a Bizottságnak felrótt magatartás az 1996. november 11-i levél indokolási kötelezettségének állítólagos megsértésére terjed csak ki, amely mindazonáltal nem vonja maga után a Közösség felelősségét (lásd, ebben az értelemben, a Bíróság 106/81. sz., Kind kontra Tanács és Bizottság ügyben 1982. szeptember 15-én hozott ítéletének [EBHT 1982., II-2885. o.] 14. pontját és a C-76/01. P. sz., Eurocoton és társai kontra Tanács ügyben 2003. szeptember 30-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-10091.o.] 98. pontját).
- 61 A keresetlevélből következően a felperes arra hivatkozik, hogy 22 milliárd olasz lírának (11 382 051, 78 euró) megfelelő kára keletkezett. Mindazonáltal meg kell jegyezni, hogy a keresetlevél nem tartalmaz semmilyen megjelölést azon okokra nézve, amelyekkel kapcsolatban a felperes úgy véli, hogy okozati összefüggés áll fenn az 1996. november 11-i levél indokolásának hiánya és az állítólagosan elszenvedett kár között. Lényegében a kereset szakaszában a felperes csak arra hivatkozik, hogy az állítólagos kár az 1996. november 11-i levél egyenes és magától értetődő következménye.
- 62 Ebből következően a Bíróság alapokmánya 21. cikkének első bekezdése, valamint az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-a c) pontjának követelményei nem teljesülnek.
- 63 A fentiek eredményeképpen a keresetet mint elfogadhatatlant el kell utasítani anélkül, hogy a Bizottság által az elfogadhatóság tárgyában előterjesztett egyéb érvek és jogalapok vizsgálatára sor kerülne.

A költségekről

- ⁶⁴ Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a perveztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes perveztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.**
- 2) Az Elsőfokú Bíróság a felperest kötelezi a költségek viselésére.**

Pirrung

Meij

Forwood

Kihirdetve Luxembourgban, a 2004. május 25-i ülésen.

H. Jung

J. Pirrung

hivatalvezető

elnök